

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-730-193(22)/15/KK/IS

Warszawa, dnia 29 stycznia 2016 r.

DECYZJA DNR-2/22/2016

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej wprowadzonej do obrotu przez Zenona Waniak prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „WIAZÓW” Zenon Waniak we Wrocławiu, zabawki: koraliki 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2011 r. Nr 83, poz. 454 z późn. zm.), § 8 ust. 3 w związku z pkt 2.1 załącznika nr 3 „Wymagania dotyczące instrukcji i ostrzeżeń” do ww. rozporządzenia, § 8 ust. 7, § 10 ust. 1, § 11 ust. 1, § 12 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ww. rozporządzenia, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2(276)2015 z dnia 1 grudnia 2015 r., postanawia:

1. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23) oraz art. 41c ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r., poz. 1645 z późn. zm.) **utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w części** dotyczącej nałożonego na stronę obowiązku powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach zabawki koraliki 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518 w formie ogłoszenia w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim;
2. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23) oraz art. 41c ust. 3 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r., poz. 1645 z późn. zm.) **uchylić zaskarżoną decyzję w części i umorzyć postępowanie administracyjne w części** dotyczącej nałożonego na stronę obowiązku wycofania z obrotu zabawki koraliki 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518 oraz odkupienia zabawki na żądanie osób, które faktycznie nią władają.

UZASADNIENIE

Decyzją nr DNR-2/276/2015 z dnia 1 grudnia 2015 r. (doręczoną w dniu 7 grudnia 2015 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK”, nakazał Zenonowi Waniak prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą „WIAZÓW” Zenon Waniak we Wrocławiu: wycofanie z obrotu koralików 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518, powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim oraz odkupienie wyrobów wprowadzonych do obrotu na żądanie osób, które faktycznie nimi władają. Mając na względzie bezpieczeństwo konsumentów decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że w toku postępowania administracyjnego strona stała na stanowisku, iż przedmiotowy wyrób nie jest zabawką i niesłusznie zostało wszczęte wobec niej postępowanie administracyjne, gdyż nie jest ona podmiotem wprowadzającym do obrotu ww. wyrób.

Prezes UOKiK przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne uznania wyrobu koraliki 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518 za zabawkę i słuszności wszczęcia wobec Zenona Waniak prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „WIAZÓW” Zenon Waniak we Wrocławiu, jako importera zabawki, postępowania w sprawie wprowadzonego do obrotu ww. wyrobu, jak i wyznaczenia mu terminu na wycofanie z obrotu wyrobu i powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach.

Organ I instancji wskazał, że strona nie przedstawiła żadnych dowodów świadczących o podjęciu przez nią jakichkolwiek działań dobrowolnych mających na celu wycofanie przedmiotowej zabawki z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach.

Biorąc pod uwagę stwierdzone niezgodności zabawki, które mogą wskazywać na brak przeprowadzenia procedury oceny zgodności, zapewniającej zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa, co stanowi zagrożenie dla użytkowników, Prezes UOKiK uznał, iż niezbędne jest nakazanie stronie postępowania wycofania ww. wyrobu z obrotu, odkupienia przedmiotowego wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. Ze względu na zagrożenie, jakie stwarza wyrób w interesie użytkowników kwestionowanej zabawki, Prezes UOKiK nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

W dniu 29 grudnia 2015 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło, wniesione przez stronę w dniu 21 grudnia 2015 r., pismo z prośbą o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-2/276/2015 z dnia 1 grudnia 2015 r.

Strona organowi zarzuciła wydanie decyzji w oparciu o błędną wykładnię przepisów § 2 pkt 1 oraz § 3 pkt 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek, dalej: „rozporządzenie”, i zakwalifikowanie produktu o numerze 284794, EAN 5907437656518, koraliki 50 szt. jako zabawki, zamiast prawidłowo jako artykuł dekoracyjny. W toku postępowania wielokrotnie wyjaśniała, że koraliki nie są zabawką tylko artykułem dekoracyjnym, do którego nie mają zastosowania postanowienia dyrektywy 209/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. oraz przepisy rozporządzenia.

Strona nie zgadza się z argumentacją organu, iż wszystko co dla dziecka ma wartość zabawową już z definicji jest zabawką. Dla dziecka niemal wszystko ma wartość zabawową, co nie oznacza, że każdy przedmiot spełnia definicję zabawki. Aby dany przedmiot został uznany za zabawkę dla celów dyrektywy, jego wartość zabawowa musi wynikać z zamierzeń producenta, a w tym przypadku tak nie jest. Produkt został wyprodukowany i sprowadzony jako artykuł dekoracyjny, co potwierdza dokument SAD.

Zdaniem strony postępowania pogląd, że przedmiotowe koraliki stanowią zestaw do robienia biżuterii jest pozbawiony podstaw. W opakowaniu wyrobu, które zawiera jedynie koraliki w kształcie serduszek, brak jest jakichkolwiek innych elementów (zawieszka, sznurek, itp.), z których w połączeniu z koralikami można wykonać biżuterię, np. kolczyki, klipsy, bransoletki, korale, wisiorki.

Strona wskazała, że dokonana przez Prezesa UOKiK wykładnia definicji zabawki prowadzi do wniosku, że każdy produkt, który może zostać użyty do zabawy przez dzieci, a przy okazji rozwija w dziecku umiejętności, jest zabawką. Na tej zasadzie, także takie produkty jak: młotek i gwoździe również powinny zostać uznane za zabawkę, ze względu na wskazywane przez Prezesa UOKiK funkcje – „łączą naukę z zabawą, uczą dziecko cierpliwości i precyzji, rozwijają jego zdolności manualne”. Podobnie sam fakt, że dany produkt jest kolorowy, przez co może przyciągać uwagę dzieci, nie oznacza że jest on zabawką.

Wbrew opinii Prezesa UOKiK ostrzeżenie „Produkt zawiera małe elementy. Używać pod nadzorem dorosłych” nie oznacza, że grupą docelową koralików są dzieci, wręcz przeciwnie. Powyższe ostrzeżenie wskazuje, że produkt jest adresowany przede wszystkim dla dorosłych, zaś osoby niepełnoletnie mogą go używać jedynie pod nadzorem dorosłych. Ponadto z faktu, że dany produkt może być używany przez dziecko pod nadzorem osoby dorosłej nie można automatycznie wyprowadzić wniosku, iż produkt ten jest zabawką. Na przykład metalowy długopis, czy metalowy cyrkiel z ostrym szpikulcem są produktami do użytku przez dzieci poniżej 14 lat, a nie są zabawkami.

Strona stoi na stanowisku, że brak jest podstaw prawnych do zakwalifikowania koralików jako zabawki, a tym samym brak jest podstaw do nałożenia na importera tego produktu obowiązku wycofania go z obrotu.

Ponadto strona wskazała, że decyzja jest błędna w zakresie w jakim stwierdza niezgodność braku na wyrobie nazwiska lub nazwy, zarejestrowanej nazwy towarowej lub zarejestrowanego znaku towarowego i adresu kontaktowego producenta oraz importera. Na opakowaniu koralików znajdują się dane dystrybutora, tj. Titanum Sp. z o.o., co jest zgodne z § 5 ust. 7 oraz ust. 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek. Zgodnie z § 5 ust. 7 rozporządzenia importera lub dystrybutora uważa się za producenta i przyjmuje na siebie obowiązki, o których mowa w ust. 1, 3-5, jeżeli wprowadza on zabawkę do obrotu lub oddaje ją do użytku pod własną nazwą lub znakiem towarowym, lub zmienia zabawkę wprowadzoną na rynek lub oddaną do użytku w taki sposób, że może mieć to wpływ na jej zgodność z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w rozporządzeniu. W przypadku, gdy umieszczenie danych producenta oraz importera na zabawce jest niemożliwe, dane te zamieszcza się na opakowaniu lub dokumencie dołączonym do zabawki, o czym stanowi § 5 ust. 4 rozporządzenia.

We wniosku strona podniosła, że w uzasadnieniu decyzji bezpodstawnie stwierdzono, że nie skorzystała ona z możliwości przedstawienia swojego stanowiska w sprawie. Po otrzymaniu w dniu 30 września 2015 r. pisma z dnia 22 września 2015 r. informującego o przysługującym jej prawie, strona przedstawiła swoje stanowisko w piśmie z dnia 9 października 2015 r.

W toku postępowania strona wielokrotnie wskazywała, iż jedynym odbiorcą i wyłącznym dystrybutorem wyrobu będącego przedmiotem postępowania, a zarazem podmiotem wprowadzającym do obrotu wyrób była Titanum Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu. Organ uznając w uzasadnieniu decyzji argumentację strony, co do braku możliwości przedstawienia pełnej listy odbiorców dystrybutora, tj. Titanum Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu oraz pism skierowanych przez tę Spółkę do własnych odbiorców, informujących o stwierdzonych niezgodnościach i możliwości zwrotu wyrobu, nadal zarzuca stronie, że nie przedstawiła oświadczenia Spółki Titanum o stanie posiadania zabawki będącej przedmiotem postępowania. Oświadczyła, że nie ma prawnych możliwości wyegzekwowania powyższego oświadczenia od Spółki Titanum i nie może przedstawić takiego oświadczenia organowi.

Strona została powiadomiona o prawie zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz

zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma, jednak z powyższych uprawnień nie skorzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, określonej w art. 15 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23), dalej: „kpa”, jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Stosownie do treści art. 127 § 3 kpa od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym art. 5 § 2 pkt 4 kpa określa, że przez „ministra” należy rozumieć również Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcje ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt. 1 i 4 kpa. A zatem w świetle powyższego, od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 kpa w związku z art. 127 kpa wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

Rozpatrując ponownie sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę z zachowaniem ustawowego terminu, Prezes UOKiK postanowił utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w części dotyczącej nałożonego na stronę obowiązku powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach zabawki koraliki 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518 w formie ogłoszenia w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim oraz uchylić zaskarżoną decyzję w części i umorzyć postępowanie administracyjne w części dotyczącej nałożonego na stronę obowiązku wycofania z obrotu zabawki oraz odkupienia zabawki na żądanie osób, które faktycznie nią władają.

Odnosząc się do wniesionych przez stronę zarzutów, Prezes UOKiK stwierdza co następuje.

Wyrób koraliki 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518 został słusznie uznany za zabawkę, a nie artykuł dekoracyjny, zgodnie z definicją zabawki określoną w rozporządzeniu. Na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia zabawka jest to wyrób zaprojektowany i przeznaczony do zabawy oraz wyrób, który ze względu na swoje cechy charakterystyczne lub wygląd może być użyty do zabawy przez dzieci w wieku poniżej 14 lat.

Przedmiotowy wyrób ze względu na swoje cechy charakterystyczne (kolorowe koraliki w kształcie serduszek do nawlekania, rozwija umiejętności manualne i motorykę palców dzieci, uczy kreatywności, wyrób łatwy w obsłudze) może być użyty do zabawy przez dzieci w wieku poniżej 14 lat.

Przytoczone przez stronę postępowania przykłady wyrobów takie jak: młotek, gwoździe nie mogłyby zostać uznane za zabawki, gdyż ze względu na swoje cechy nie mogą być użyte do zabawy przez dzieci w wieku poniżej 14 lat.

Strona słusznie podniosła, że bezpodstawnie ww. wyrób został uznany za zestaw do robienia biżuterii. W opakowaniu wyrobu znajduje się 50 sztuk kolorowych serduszek z zawieszkami bez jakichkolwiek innych elementów, w połączeniu z którymi można wykonać biżuterię. Błędne uznanie przez organ I instancji koralików za zestaw do robienia biżuterii nie świadczy o tym, że wyrób nie jest zabawką. Serduszka z zawieszkami to korale do nawlekania, które również mogą być przeznaczone do robienia biżuterii, zaklasyfikowane w raporcie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego Wytycznych Komitetu Technicznego ds. Bezpieczeństwa Zabawek (*Raport PKN-CEN CR 14379:2007 „Klasyfikacja Zabawek. Wytyczne” – tablica 19 – Zabawki rozwijające umiejętności, Kategoria R*) jako zabawka rozwijająca aktywność twórczą przeznaczona dla dzieci powyżej 36 miesięcy.

Ponadto umieszczone na opakowaniu ww. wyrobu ostrzeżenie: *„Produkt zawiera małe elementy. Używać pod nadzorem dorosłych”*, sugeruje, że jest to wyrób przeznaczony dla dzieci, a ostrzeżenie ma zwrócić uwagę użytkownika lub jego opiekuna na zagrożenie związane z użytkowaniem zabawki (np. wkładania przez dzieci małych elementów do jamy ustnej, co stanowi zagrożenie dla ich zdrowia i życia). Bezpodstawnie jest twierdzenie strony, że wyrób jest adresowany przede wszystkim dla dorosłych zaś osoby niepełnoletnie mogą go używać jedynie pod nadzorem dorosłych. Strona postępowania nie wskazała dlaczego osoby niepełnoletnie (do 17 roku życia) mogą używać plastikowych serduszek do nawlekania jedynie pod nadzorem dorosłych i jakie zagrożenie i ryzyko urazu jest związane z użytkowaniem wyrobu.

Organ I instancji słusznie stwierdził, że nieprawdziwe jest twierdzenie strony postępowania, że aby dany wyrób został uznany za zabawkę dla celów dyrektywy 2009/48/WE jego wartość zabawowa musi wynikać z zamierzeń producenta. Powyższa dyrektywa ma zastosowanie do wyrobów zaprojektowanych lub przeznaczonych wyłącznie

lub nie do użytku podczas zabawy przez dzieci poniżej 14 roku życia, a użycie w definicji określenia „przeznaczony” oznacza, że nie tylko wyrób zaprojektowany jako zabawka jest uznawany za zabawkę. Natomiast określenie „wyłącznie lub nie” wskazuje, że aby dany wyrób był uważany za zabawkę nie musi być on być przeznaczony wyłącznie do zabawy lecz może pełnić też inne funkcje. Komisja Europejska w opracowanych przez siebie wytycznych dot. stosowania dyrektywy 2009/48/WE wskazała, że racjonalne przewidywane użycie uznaje się za ważniejsze od oświadczenia producenta dotyczącego przeznaczenia wyrobu oraz, że podjęta przez producenta albo importera decyzja odnośnie klasyfikacji wyrobu może zostać zakwestionowana przez nadzór rynku (inspekcję).

Zakwalifikowanie koralików (serduszek) jako zabawki nie uniemożliwia stosowania ich przez użytkowników do celów dekoracyjnych. Zapewnia natomiast, że użytkownicy poniżej 14 roku życia są właściwie chronieni poprzez potwierdzenie w trakcie procedury oceny zgodności spełniania wymagań bezpieczeństwa, jak dla zabawki.

Prezes UOKiK słusznie stwierdził, że zabawka jest niezgodna z wymaganiami § 5 ust. 4 rozporządzenia, z uwagi na brak na wyrobie nazwiska lub nazwy, zarejestrowanej nazwy towarowej lub zarejestrowanego znaku towarowego i adresu kontaktowego producenta oraz importera ponieważ na opakowaniu zabawki zostały umieszczone dane dystrybutora „TITANUM” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu.

Zgodnie z art. 5 pkt 21 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2014 r., poz. 1645 z późn. zm.) za importera uważa się osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyroby pochodzące z krajów trzecich. Za dystrybutora natomiast uważa się osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która dostarcza lub udostępnia wyrób po jego wprowadzeniu do obrotu (art. 5 pkt 23 ww. ustawy).

Na podstawie art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności przez wprowadzenie do obrotu rozumie się udostępnienie przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera, nieodpłatnie albo za opłatą, po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wyrobu w celu jego używania lub dystrybucji.

Dystrybutor „TITANUM” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu udostępnił wyrób po jego wprowadzeniu do obrotu przez importera Zenona Waniak, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „WIĄZÓW” Zenon Waniak we Wrocławiu.

W ustalonym w toku postępowania administracyjnego łańcuchu dostaw, zgodnie z okazanym dokumentem SAD z dnia 6 października 2014 r. i w świetle art. 5 pkt 2, art. 5 pkt 21 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, Zenon Waniak, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „WIAZÓW” Zenon Waniak we Wrocławiu jest importerem, który wprowadził do obrotu zabawkę: koraliki 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518. Oznaczony zaś na opakowaniu wyrobu przedsiębiorca „TITANUM” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu zgodnie z okazaną dokumentacją i w świetle art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności nie jest podmiotem wprowadzającym do obrotu ww. zabawkę, a dystrybutorem i jak wynika z przedłożonych dokumentów zakupu „TITANUM” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu dokonała sprzedaży przedmiotowego wyrobu, po jego wprowadzeniu do obrotu przez Zenona Waniak, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „WIAZÓW” Zenon Waniak we Wrocławiu, kontrolowanemu przedsiębiorcy.

Zadaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako organu nadzoru rynku, jest zastosowanie skutecznych środków mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez wyroby dla życia lub zdrowia użytkowników i konsumentów poprzez wycofanie z obrotu wadliwych zabawek i powiadomienie użytkowników o potencjalnym zagrożeniu.

Organ nakładając na stronę określone obowiązki powinien jednak przewidzieć, biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, czy będzie ona w stanie je wykonać i przedstawić dowody to potwierdzające.

Prezes UOKiK nakładając w decyzji na stronę obowiązek wycofania zabawki z obrotu oraz odkupienia zabawki na żądanie osób, które faktycznie nią władają, nie uwzględnił zgłaszanych w toku postępowania przez stronę postępowania trudności w uzyskaniu oświadczenia o stanie posiadania wyrobu od jedyne go kontrahenta „TITANUM” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu. Strona twierdziła, że nie ma prawnych możliwości wyegzekwowania oświadczenia od Spółki Titanum.

Nie bez znaczenia jest okoliczność, że Prezes UOKiK w toku postępowania zwrócił się do kontrahenta strony „TITANUM” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu o przedstawienie oświadczenia o stanie posiadania wyrobu i go nie uzyskał. Spółka w skierowanym do organu piśmie z dnia 13 listopada 2015 r. poinformowała, że koraliki 50 szt., 284794, kod EAN 5907437656518 nie są zabawką, a artykułem dekoracyjnym, do którego nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek. Stwierdziła, że brak jest podstaw do wszczęcia postępowania administracyjnego mającego na celu wycofanie ww. wyrobu z obrotu.

Mając na uwadze treść skierowanego do Prezesa UOKiK pisma z dnia 13 listopada 2015 r. należy przypuszczać, że kontrahent „TITANUM” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu kwestionując zasadność wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego nie miał zamiaru przedstawiać oświadczenia o stanie posiadania wyrobu, a tym bardziej zwracania stronie postępowania wyrobów, w przypadku ich posiadania.

W świetle powyższego Prezes UOKiK postanowił uwzględnić zarzut strony, iż nie ma prawnych możliwości wyegzekwowania oświadczenia od kontrahenta i przedstawienia go organowi.

Ponadto strona słusznie twierdzi, że w uzasadnieniu decyzji błędnie wskazano, że nie skorzystała ona z możliwości przedstawienia swojego stanowiska w sprawie po otrzymaniu pisma Prezesa UOKiK z dnia 22 września 2015 r. informującego ją o przysługującym prawie. Strona przedstawiła swoje stanowisko w piśmie z dnia 9 października 2015 r.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dorota Karczewska
Wiceprezes